

Bilag til Bet. o. Till. t. Strandingslov af 10. April 1895.

apparat og et Par Fladbaade. Det var det ny Selskab, som Forsikringens Repræsentanter henvendte sig til; men da det gamle Selskab fik Nys om dette, var det straks paa Pladsen og tilbød, at det ogsaa vilde overtage Bjærgningen. Jeg kom tilfældigvis ind til Lemvig den Dag, man forhandlede, og da jeg fik at vide, de to Dykkerselskaber vare ved at presse hinanden og Forsikringen for hver for sig at faa Bjærgningen, saa mente jeg, det var min Pligt som Forbjærger at varetage Bjærgelavets Interesser. Jeg oplyste Forsikringens Repræsentanter om, at der var et autoriseret Bjærgelav, og da Baaden stod halvt begravet og sandsynligvis vilde blive Vrag, saa mente jeg, at det var baade Bjærgelavets Ret og Pligt at overtage Bjærgningen.

Jeg blev anmodet om at komme ind til Lemvig Dagen efter, saa vilde Repræsentanterne imidlertid studere Strandingsloven, som de nu havde købt sig. Jeg og den anden Forbjærger toge saa derned igen, og det viste sig da, at saavel Agenten som Eksperten nærmest vare af den Mening, at Bjærgelavet havde sin Ret; men de 2 Repræsentanter for Dykkeriet, som havde sluttet Akkorden, vilde ikke fravige Overenskomsten. Man fik saa oprettet et Tillæg til Overenskomsten, som for øvrigt skulde staa ved Magt.

Vi henvendte os derefter paa Herredskontoret, hvor saavel Herredsfogeden som Fuldmægtigen vare af den Opfattelse, at Bjærgelavet havde Ret. Men den Opfattelse vilde Dykkeriet ikke bøje sig for; Sagen gik derefter til Amtet og rimeligvis til Ministeriet.

Det bemærkes, at der ikke eksisterer noget Harboøre Bjærgnings-selskab; dette er blot lavet for Tilfældet.

Ærbødigst

P. Møllerup.“

Ærbødigst

J. N. Sølling.